

“Encara hi ha coses per descobrir sobre la Guerra Civil al Vallès”

A la vista dels llibres que ha escrit i d'altres que prepara, es pot dir que li agrada anar una mica a la contra?

—Sí es refereix a alguns dels temes tractats, sí. M'agrada posar sobre la taula les bases històriques i intento no opinar. El més important és conèixer la història, investigar i aportar, si es pot, material nou. A partir d'aquí la gent ha d'opinar lliurement, però sempre d'ençà de fets vertaders i totalment contrastats. La informació resulta bàsica i fonamental.

—Aquests són els criteris que seguirà a l'hora de fer un repàs a partir de la setmana que ve sobre com van viure els pobles del Vallès la Guerra Civil?

—Exacte. Explicaré el que va passar a cada poble i les situacions per les quals van passar molts ajuntaments, la pròpia ciutadania...

—Parlem dels anys compresos entre 1936 i 1939.

—Bàsicament, sí. Es tracta de saber com es van viure aquells anys i com era la vida quotidiana de la gent a tots els nivells.

—Passats 70 anys, encara hi ha coses per descobrir?

—Jo penso que sí, ja que un relat tan concret poble a poble, no s'ha fet mai i hi ha coses interessants.

—Hi haurà alguna novetat?

—Sí, ja que tots sabem que hi ha força desconeixement per part de la gent sobre allò què passà exactament, tant per part dels naturals de cada poble com d'aquells que han vingut més tard.

—Potser coneixem més el que va passar després de la guerra que realment el dia a dia d'aquells anys?

—Encara hi ha aspectes que resten amagats en la memòria popular, ja que hi ha gent que encara sap coses que no ha explicat a ningú.

—D'on treurà aquesta informació?

—Visitaré els pobles, parlaré amb la gent que tingui coses a dir... Sóc conscient que encara hi ha certes pors, però seria bo que la gent parlés obertament.

—El Vallès no va ser front de batalla, però sí va

viure les conseqüències de la guerra. Segons això...

—Hem de parlar necessàriament dels refugiats que van venir a la comarca; dels subministraments; de la gent que es va amagar a les muntanyes per no anar a la guerra; dels conflictes que hi havia entre la CNT-FAI, PSUC, POUM i d'altres partits, que facilitaren que guanyés el bàndol nacional, ja que la gent estava farta de passar ganar, de viure malament...

—Estaven fent la revolució.

—Sí, però hi havia coses que no es van fer bé. No podem oblidar que va haver-hi un temps que entre ells es mataven i degollaven.

—Després i durant el 36-39 al Vallès van morir també altres persones.

—Sí, foren assassinades unes 150 persones.

—Pel que fa a esglésies incendiades i destruïdes...

—Es van perdre gairebé, totes i ara em sembla recordar que es van salvar només la de Lliçà d'Amunt i la de l'Ametlla del Vallès, on l'alcalde es va tancar en banda i es va oposar a la seva destrucció.

—Els fets més especials i dramàtics...

—Els continuats bombardejos amb que van ser castigades poblacions com Mollet, Sant Celoni, la Garriga i Granollers, on el 31 de maig de 1938 va haver-hi més de 200 víctimes.

—Amb totes les coses a les quals ens hem referit ja passades, les tropes del bàndol nacional, entraren a Granollers el 28 de gener de 1939 en un dia que hem de considerar que va ser...

—Molta gent ho va viure com un alliberament degut, especialment, a què es posava fi a una situació de guerra, de problemes, de fam i de dificultats de tota mena... però també és evident que per a molts, va ser l'inici de l'ocupació.

—I segons vostè...

—Si es té en compte la seva gènesi es tracta d'una ocupació militar.

Cèsar Alcalà i Giménez-Da Costa (Barcelona, 16-10-1965). Historiador i escriptor. La propera setmana iniciarà a REVISTA DEL

VALLÈS una col·laboració especial que servirà per repassar, poble per poble, com es va viure la Guerra Civil a tot el Vallès, tot just quan es compleixen 70 anys de l'inici d'aquells fets. Resident a la Roca del Vallès des de fa més de 10 anys, en Cèsar és un autor prolífic que comparteix aquest ofici amb d'altres tasques relacionades amb el sector comercial, la qual cosa li permet dedicar tot el temps que li resta a l'estudi i la investigació de temes històrics. Un dels últims llibres que ha publicat amb una bona acollida per ser un tema no massa tractat, porta per títol Checas de Barcelona, El terror y la represión estalinista en Cataluña durante la Guerra Civil al descubierto; destacant igualment d'altres com La persecución política en Cataluña 1936-1939; La campaña de Marruecos (1859-1860); Memorias de un soldado catalán; Represión en la retaguardia de Cataluña 1936-1939... Són seus també La música a Catalunya fa 300 anys (toca la flauta travessera). La tercera guerra Carlista; Maurici de Sivatte; Memorias de María de las Nieves de Braganza... i ja té gairebé a punt Las Checas de Valencia, Claves sobre el independentismo catalán, Carlos de España, La persecución religiosa en Cataluña... Convençut que encara queden coses per descobrir i per conèixer per part de la gent, diu que “a cada poble es van viure circumstàncies especials durant la guerra i no sempre les reaccions van ser les mateixes”. En Cèsar està casat amb Teresa Paradell, amb qui té una nena, Lola, de 4 mesos. ♦

Xavier Solanas

PACO MONJA

CÈSAR ALCALÀ

HISTORIADOR I ESCRIPTOR